

ŽIVOTOPIS Marie Víchové

Marie Víchová se narodila 10. září 1947 ve Vysokém Mýtě, ale svůj život prožila v Chocni, kde bydlí dodnes.

Roku 1948 proběhl komunistický převrat, který jí hodně ztížil život.

Během roku 1951 zatkl jejího tatínka za neoznámení nelegálního prodeje zbraní a za to byl také odsouzen k vězení.

V roce 1958 se Mariina maminka dostala do problémů ve svém zaměstnání z důvodu náboženství. Vyhrožovali jí vyhazovem ze školy, kde pracovala jako učitelka.

To vše se podepsalo na osudu celé rodiny, a tak se například Marie nedostala na střední školu a musela jít na učiliště, kam nastoupila v roce 1962. Po úspěšném studijním roce dostala doporučení na střední školu.

Následující rok tedy přestoupila na Střední průmyslovou školu textilní v Ústí nad Orlicí, kterou v roce 1967 zakončila maturitou.

Poté si podala přihlášku na Vysokou školu strojní a textilní do Liberce, kterou vystudovala a ukončila slavnostní promocí v roce 1972.

Hned po promoci se vdala za Josefa Vícha a brzo se jim narodila dcera Ludmila. Začali přestavovat koupený domek a budovat rodinné zázemí. Po pár letech se jim narodil syn Jan.

V roce 1979 Marie nastoupila na Průmyslovou školu textilní v Ústí jako učitelka.

Rok 1984 byl pro Marii opravdu náročný. Do školy přišel anonymní dopis s informací o účasti celé rodiny Víchových na křesťanských bohoslužbách, o ministrování syna při mších a tak dále. Po náročném a dlouhém konzultování na půdě střední školy si Marii pozvali na KNV do Hradce Králové, kde jí na konci šetření a po podepsání zápisu pouze řekli, aby zkusila přehodnotit svůj postoj. To skutečně slíbila.

S novým školním rokem opět začala učit a vše vypadalo jako by se nic nestalo. Už v září 1989 se stala – poprvé za svou učitelskou kariéru – třídní učitelkou. V listopadu 1989 proběhla sametová revoluce, po které nastaly velké změny. Nikoho už nezajímalo, kdo do kostela chodí a kdo ne.

Marie následně učila dalších deset let. V tomto období onemocněla rakovinou a škola šla úplně stranou. Když se vyléčila, zbýval jí rok a půl do důchodu, kdy raději zvolila čas pro sebe a do důchodu odešla předčasně.

V současné době se naplno a s neuvěřitelnou pokorou a jemným humorem věnuje rodině, vnoučatům a pletení pro Charitu. Na svět se nemračí, nestěžuje si a nelituje se. Celý svůj život věří, že to nějak dopadne a má zkušenost s tím, že dobře.